



Landsamband hestamannafélaga

59. Landsþing LH - þingskjöl

17. – 18. október 2014 – Hótel Selfossi



Þingskjal nr. 11

Flytjandi: Stjórn LH

Lagt fyrir: Kynbótanefnd

59. Landsþing Landssambands hestamannafélaga, haldið á Selfossi 17. og 18. október 2014, skorar á Fagráð í hrossarækt að skipa nefnd með fulltrúum frá LH og öðrum hagsmunaaðilum í hestamennsku, til að skoða hvort ekki sé rétt að leyfa eingöngu einfaldasta beislabúnað við sýningar kynbótahrossa.

Greinargerð

Það hlýtur að vera nauðsynlegt að hafa beislabúnað þann sem settur er upp í kynbótahross á sýningum eins einfaldan og hægt er, til samræmis við þann fótabúnað sem leyfður er á sýningum. Þannig ættu dómarar og áhorfendur auðveldara með að átta sig á geðslagi, vilja og gangupplagi hrossanna.

Kynbótanefnd leggur til að tillögunni verði vísað frá þar sem ekki liggja ljóst fyrir hvaða beislabúnaður sé skilgreindur sem einfaldur beislabúnaður.



Þingskjal nr. 13

Flytjandi: Stjórn LH

Lagt fyrir: Kynbótanefnd, Allsherjarnefnd

59. Landsþing Landssambands hestamannafélaga, haldið á Selfossi 17. og 18. október 2014, skorar á atvinnu- og nýsköpunarráðherra að beita sér fyrir breytingu á reglugerð við val fulltrúa í Fagráð í hrossarækt með þeim hætti að í Fagráð í hrossarækt geti LH tilnefnt fulltrúa til jafnræðis við aðra án þess að þeir séu lögbýlingar eða þurfi samþykki annara hagsmunaaðila.

Greinargerð

Frá stofnun LH hefur það verið einn megintilgangur LH að standa vörð um ræktun íslenska hestsins eins og fram kemur í lögum LH nr.1.1.2 Tilgangur og markmið.

Allt frá því að LH var stofnað hefur verið órofa samstarf LH og BÍ um ræktun íslenska hestsins og mótahald því starfi til framdráttar sem hefur verið að mestu farsælt og góður árangur náðst á mörgum sviðum.

Með stofnun fagráða í kynbótastarf viðkomandi búfjarkynja átti að færa valdið nær þeim sem þessa ræktun stunda. Í ræktun íslenska hestsins mistókst þetta að hluta þar sem reglugerðin hindrar aðra en lögbýlinga (starfandi bændur) í að sitja í Fagráði í hrossarækt þrátt fyrir að meirihluti þeirra sem stunda ræktun á íslenska hestinum séu þéttbýlisbúar án lögbýlisréttar, og því ekki gjaldgengir í Fagráð í hrossarækt. Tilgangur þessara reglugerðar átti ekki að hindra þá, sem samkvæmt lögum mega halda hesta og rækta í þéttbýli, að koma að Fagráði í hrossarækt. Hvetur því 59. Landsþing ráðherra til að laga þessa reglugerð þannig að tilgangur Fagráðs í hrossarækt sé sá sem til var stofnað en ekki öfugt.

Kynbótanefnd leggur til að tillaga þessi verði samþykkt.

Fundargerð: Kynbótanefnd dregur það í efa að þessi lagatúlkun að gera ákveðna búsetu að skilyrði samrýmist jafnræðisreglu stjórnslulaga.



Þingskjal nr. 43

Flytjandi: Hörður

Lagt fyrir: Kynbótanefnd, Allsherjarnefnd

59. Landsþing Landssambands hestamannafélaga, haldið á Selfossi 17. og 18. október 2014, felur stjórn LH að leita eftir samstarfi við stjórn Félags Hrossabænda um stefnumótun í markaðs- og kynningarmálum hérlendis og erlendis.

Greinargerð

Félögin hafa haft með sér samstarf í gegnum klasaverkefnið Hestatorg, en þar sem lítið er um nýliðun hérlendis og erlendis, útflutningur dregist saman og afkoma greinarinnar ekki góð, þá þarf að efla þetta samstarf verulega og vinna stefnumótun í markaðs- og kynningarmálum. Mögulega með því að Hestatorg verði einskona markaðsstofa íslenska hestsins.

Kynbótanefnd leggur til að tillagan verði samþykkt.



Þingskjal nr. 50

Flytjandi: Spretur

Lagt fyrir: _____

Tillaga

59. Landsþing Landssambands hestamannafélaga, haldið á Selfossi 17. og 18. október 2014, samþykkir að ráðist verði í verulegar breytingar á formi landsmóta hestamanna með það fyrir augum að auka vinsældir mótanna með léttara yfirbragði en skapa jafnframt umgjörð sem gerir að verkum að á mótunum þrífist margháttuð starfsemi sem eflir kynni og ýtir undir fjölþætt markaðsstarf á sviði hestamennsku og hrossaræktar.

Greinargerð

Með þessu móti næðist að fjölga áhorfendum, auðvelda þátttakendum, hvort sem er áhugafólki eða atvinnufólki, aðkomu að mótunum, draga úr tilkostnaði en auka um leið kynningargildi og beint markaðsvægi mótshaldsins sem kæmi allri greininni til góða.

Meginatriðin sem hér eru lögð til eru:

1. Mótið yrði stytt eins og kostur er. Dagskráin tæki mið af því að frá hádegi á föstudegi til mótsloka á sunnudegi yrðu öll úrslit riðin og aðrir liðir sem þá væru á dagskrá hefðu að inntaki sýninga- og skemmtigildi fyrir áhorfendur. Öll dagskrá frá og með hádegi á föstudegi yrði á riðin á einum velli.
2. *Kynbótahross*: Þau verði tekin inn á mótið eftir fjöldatöflu; 50 hæst dæmdu stóðhestar landsins í forskoðun og 100 hæst dæmdu hryssurnar. Eftir aldursflokkum yrði skiptingin þessi: Stóðestar 7 vetra og eldri 10, 6 vetra 15, 5 vetra 15, 4 vetra 10. Hryssur: 7 vetra og eldri 15, 6 vetra 30, 5 vetra 35, 4 vetra 20. Auk þess fengju sýningarrétt á landsmóti þau hross utan þessa hóps sem náð hefðu 9,5 eða 10 í einstökum hæfileikapáttum í forskoðunardómi. Öllum einstaklingsdómum á mótsstað yrði lokið á fimmtudagskvöldi og yfirlitssýningum síðdegis á föstudegi. Á laugardegi færu fram fjörmiklar og vel og kunnáttusamlega kynntar hópsýningar kynbótahrossa; samsýningar afburða ganghrossa hvort sem er klárhrossa eða alhliða gæðinga, verðlaunaveitingar og afkvemasýningar stóðhesta. Mörk til hvort sem er 1. verðlauna eða heiðursverðlauna stóðhesta með afkvæmum yrðu hækkuð frá því sem nú er. Aldrei fengju þó þátttökurétt á landssýningu fleiri en þrjár hestar til heiðursverðlauna og fimm til fyrstu verðlauna. Allri kynbótadagskrá yrði lokið á laugardeginum, síðasti liður á dagskránni yrðu ræktunarbússýningar sem hluti af kvöldvöku.
3. *Gæðingakeppnir*: Breytt yrði fyrirkomulagi á þátttöku þannig að 40 hæst dæmdu gæðingar landsins í A-flokki og 40 í B-flokki óháð félagsaðild eigendanna næðu þátttökurétti á landsmót og færi val þeirra fram á sérstökum úrtökumótum sem fram færu á sex stöðum á



landinu. Rétt eins og í tölti og skeiði væri þátttaka í úrtökumótunum óháð því hvort aðilar byggju á sama svæði og mótið færi fram á, þátttaka í fleiri en einu úrtökumóti væri jafnframt heimil með sama hrossið en miðað er þó við að öll mótin færu fram á tiltölulega stuttu tímabili. Forkeppni á landsmótsstað yrði riðin með hefðbundnum hætti, milliriðlar féllu út en riðin yrðu A og B úrslit. Allar keppnir í barna, unglinga og ungmennaflokkum færu hins vegar fram með sambærilegum hætti og gildir í dag hvað þátttökurétt á grunni félagsaðildar o.þ.h. varðar.

4. *Töltkeppni:* Fyrirkomulag hennar yrði með sambærilegum hætti og verið hefur hvað val inn á mótið varðar. Forkeppni á mótsstað færi þó fram fyrir á dagskránni en verið hefur en úrslitin um mótshelgina.
5. *Kappreiðar:* Val til þátttöku í skeiðgreinum; 100 m skeið með fljúgandi starti, 150 m og 250 m skeið, yrði með sambærilegum hætti og verið hefur. Undanrásir á mótsstað, tveir sprettir sem riðnir yrðu hver á eftir öðrum réðu þó aðeins um hvaða fimm hross kæmust í úrslit í hverri grein um mótshelgina. Úrslitin færu þannig fram í 150 og 250 m skeiði að fyrst hlypu hross nr. 4 og 5 í undanrásum og síðan hin þrjú, í seinni spretti yrði hrossum raðað á sama hátt eftir tímum úr fyrri umferð. Besti tími í úrslitum réði verðlaunum. Sérstaklega yrði kannað hvort ekki mætti koma upp veðstarfsemi á kappreiðum landsmótanna og yrði það hluti af heildarkönnun á þeim þætti.
6. Lögð yrði aukin áhersla á sjálfræði og framtak þeirra aðila sem mótið héldu hverju sinni. Landsmótin fari einungis fram þar sem hægt er að bjóða fram bestu aðstæður fyrir hesta og menn.
7. Rækilega yrði kannað hvort rekstur Landsmóts ehf þjóni áframhaldandi tilgangi.
8. Það form dýralæknaskoðana sem þróast hefur á síðustu mótum verði tekið til endurskoðunar, einkum hvað kröfur um margendurteknar skoðanir varðar. Þess í stað yrði eftirlit með heilbrigði samþætt fótaskoðun.

Mikilla breytinga er þörf á tilhögun landsmóta sem sést best á dvínandi mætingu áhorfenda utan hins harða kjarna sem alltaf kemur til með að sækja mótin. Enda eru landsmótin mikilvægasti kynningargluggi íþrótt- og atvinnugreinarinnar hestamennska og hrossarækt.

Ljóst er að lengd mótanna hefur gengið úr hófi og einungis bestu hrossin eiga erindi á landsmót. Við það miðar það fyrirkomulag sem hér er stungið upp á hvað kynbótahross og keppnishross í gæðingakeppnum fullorðina varðar (A og B flokkur). Í gæðingakeppni yngri flokkanna er hins vegar lögð áhersla á breiða þátttöku enda er nýliðun í greininni á landinu öllu lífsspursmál.

Mikilvægt er að efla skapandi framtak mótshaldaranna sjálfra, s.s. hvernig hinum ýmsu framkvæmdaatriðum yrði háttað, fyrirkomulagi miðasölu o.m.fl. Margt getur þannig mælt með að aðgangur að mótunum yrði í auknum mæli frír allavega í byrjun hvers móts og hugað yrði að öðrum tekjustofnum til að reka mótin en aðgangseyri og þátttökugjöldum sem hafa stórhækkað allra síðustu árin. Í þessu sambandi er eðlilegt að það sé skoðað með opnum hug hvort áframhaldandi rekstur Landsmóts ehf komi til með að bera tilætlaðan árangur. Fyrirkomulag dýrlæknaskoðana þarf að taka til endskoðunar að því máli þurfa að koma fulltrúar mótshaldara, knapa og hesteigenda. Samanburður á framkvæmd landsmótanna á Vindheimamelum, í Víðidal í Reykjavík og á



Gaddstaðflötum við Hellu sýnir svart á hvítu kosti þess að unnt sé að hýsa öll hross á mótsstað. Í því sambandi má jafnframt benda á þann peninga- og tímasparnað sem það hefur í för með sér.

Tillaga þessi byggir á því sem vel hefur reynst og viljanum til að gera betur í mótshaldi okkar hestamanna. Vel mætti hugsa sér að fara út í mun róttækari breytingar á t.d. fyrirkomulagi kynbótasýninganna og byggja allt mótshaldið á yfirlits- og skrautsýningum hrossanna því vel má rökstyðja að trauðla sé ástæða til að endurdæma hross sem sýnd voru fyrir 2-4 og í hæsta lagi 6 vikum síðan en til að tryggja samfellu í störfum er sú leið ekki lögð til nú.

Kynbótanefnd var falið að fjalla um lið 2 og ályktar nefndin svo að kanna þurfi hvort kerfinu skyldi breytt á þann hátt að fyrirfram ákveðinn fjöldi kynbótahrossa kæmist inn á Landsmót í stað þess að miða við lágmarkseinkunnir eins og nú er gert. Á þessari stundu er nefndin ekki tilbúin til að álykta um hver fjöldi hrossanna yrði.



Þingskjal nr. 51

Flytjandi: Sprettur

Lagt fyrir: Kynbótanefnd

59. Landsþing Landssambands hestamannafélaga, haldið á Selfossi 17. og 18. október 2014, skorar á stjórn LH og Fagráð í hrossarækt að hlutast til um að gerð verði marktæk könnun á því meðal hestamanna á Íslandi hvers konar hestgerð það er sem mest eftirspurn er eftir. Telur ársþingið nauðsynlegt að kynbótastarfið hafi m.a. þarfir markaðarins að leiðarljósi.

Greinargerð

Miklar framfarir hafa orðið á undanförunum áratugum í öllu því er lýtur að hestamennsku, s.s. aðbúnaði hrossa, tamningum, þjálfun og kennslu. Hið sama á við um hrossaræktina. Nú heyrast hins vegar þær raddir á meðal hestamanna að ræktunin taki ekki að fullu tillit til þarfa markaðarins með þetta í huga er tillagan lögð fram.

Kynbótanefnd leggur til að þessi tillaga verði samþykkt.

LANDSSAMBAND HESTAMANNAFÉLAGA

STOFNAÐ 1949

59. Landsþing LH – Selfossi 17. – 18. október 2014

